

גליון היכל הקודש

ווערענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נעזיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 7:23
מוצאי יו"ט..... 8:56
שיעורים כסדר
שביעי של פסח
נ"ך.....זכריה י"ב-י"ג
בבלי.....יבמות מ"ו
ירושלמי.....בבא בתרא י'
תוספתא.....כלים קמא פרק א'
רמב"ם.....שאר אבות הטומאה ג'

שעה 11, גליון 34 (549)

שביעי של פסח, שעת תשפ"ב לפ"ק

משיח'ס סעודה

די סעודה פון אחרון של פסח ווערט אנגערופן "משיח'ס סעודה", און אויף "בעל שם טוב'ס סעודה", דאס איז צוליב דער נס וואס איז געשען צום הייליגן בעל שם טוב אין דעם טאג, ווען ער האט געוואלט פארן אויף ארץ ישראל זיך צו טרעפן מיטן אור החיים הקדוש, און דורך דעם ברענגן משיח. מען פירט זיך צו דערציילן די מעשה ביי די סעודה אחרון של פסח, מיר וועלן עס דא אראפברענגען לויט ווי מוהרא"ש האט דאס דערציילט, לויט ווי ער האט געהאט מקובל די מעשה פון די פריערדיגע דורות.

דאס מיינט אז אברהם אבינו האט געמאכט קוועלער פון אמונה אויסצולערנען פאר יעדן אז אלעס איז דער אייבערשטער, זענען געקומען די פלישתים די ליצים און אנגעהויבן צו מאכן ליצנות פון אברהם אבינו, און זייט דעמאלט געשעט אזוי ביי יעדן צדיק אז עס איז אייביג דא מענטשן וואס קריגן אויף זיי.

די וועגן פון בעל שם טוב זי"ע ווערן פארשפרייט אויף די וועלט אבער למעשה האבן די וועגן פונעם הייליגן בעל שם טוב אנגעהויבן אריינצוגיין אין די וועלט, אפילו פון אנפאנג זענען געווען געוויסע צדיקים וואס האבן אויף געקריגט אויפן בעל שם טוב, ווי למשל דער הייליגער גר"א זי"ע און זיינע תלמידים, אבער זייער מחלוקת איז געווען לשם שמים, און נישט ווי סתם מענטשן וואס האבן געקריגט סתם צו טשעפען, די צדיקים האבן געקריגט אויפן בעל שם טוב ווייל זיי האבן געהאלטן אז דאס איז א גייע וועג, מען גייט אוועק פון די מסורה און מען טרעפט זיך אויס גייע גרינגע וועגן, צו דינען דעם אייבערשטן.

אסאך ערליכע אידן זענען געקומען צום בעל שם טוב זיך צו טענה'ן מיט אים, און דער בעל שם טוב האט יעדן געזאגט אז זיין איינציגסטע ציל איז נאר

בעל שם טוב און דער בעל שם טוב האט יעדן אויסגעלערנט אז עס איז נישטא קיין אנדערע עצה נאר צו גיין צום אייבערשטן, זיך אויסרעדן די גאנצע הארץ מיט אלע צרות נאר פארן אייבערשטן און דער אייבערשטער הערט יעדן אויס און ער העלפט יעדן.

דער עולם האט אנגעהויבן צו בעטן דעם אייבערשטן און מען איז געהאלפן געווארן, און מען האט געזען אסאך מופתים, און אזוי איז דער קליין שטעטל "מעזעביזש" געווארן ווי א מאגעט וואס האט געצויגן צו זיך אסאך אידישע קינדער.

די מתנגדים

פארשטייט זיך אז פון די אנדערע זייט האט נישט געפעלט קיין מתנגדים וואס האבן געקריגט אויפן בעל שם טוב, אזוי ווי אייביג ווען א צדיק לערנט אויס גוטע זאכן פאר אידישע קינדער איז אלעמאל דא מענטשן וואס קריגן אויף אים, אזוי ווי מיר טרעפן שוין ביי אברהם אבינו וואס איז געווען דער ערשטער אויסצולערנען פאר די גאנצע וועלט אז עס איז דא א באשעפער וואס פירט די וועלט, האט ער אויף געהאט מענטשן וואס האבן געקריגט אויף אים, ווען אברהם אבינו האט געגראבן קוועלער וואסער זענען געקומען די פלישתים און עס פארשטאפט, וואס

מעזעביזש

עס איז באקאנט אז דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע האט זיך באזעצט אין דעם קליינעם שטעטל "מעזעביזש", דאס איז א טאקע א קליינע שטעטל אין אוקריינע אבער פון דעם קליינעם שטעטל איז ארויסגעקומען אזא לעכטיגקייט וואס האט באלאקטן די גאנצע וועלט.

דער בעל שם טוב האט אויסגעלערנט פאר יעדן איינעם איין זאך, אז אלעס איז אייבערשטער, און וואס מען דארף זאל מען נאר בעטן פונעם אייבערשטן, אלע פראבלעמען וואס מען האט איז נאר ווי לאנג מען רעדט זיך איין אז מען קען זיך אליין אן עצה געבן אן דעם אייבערשטן.

ווי נאר א איד לערנט זיך אבער אויס און געדענקט אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער האט ער א גליקלעך לעבן, ווייל ער איז קיינמאל נישט אליין, וואס ער דארף בעט ער פונעם אייבערשטן.

פארשטייט זיך אז עס האבן גלייך אנגעקומען צו קומען אסאך אידן צום בעל שם טוב, יעדער וויל הערן פונעם אייבערשטן, און עס פלעגן קומען אלע סארט מענטשן סיי פשוטע אידן שוסטערס און שניידערס, און אזוי אויף תלמידי חכמים און חשוכע אידן, יעדער איז זיך געקומען מיט זיין פעקל צרות צום

אויסצולערנען פאר אידישע קינדער אז אלעס איז דער אייבערשטער און אז וואס מען דארף זאל מען נאר בעטן פונעם אייבערשטן ווייל נאר ער קען העלפן.

מען דערציילט אז עס איז אמאל געקומען צום הייליגן בעל שם טוב א גרויסער גאון, און ער האט גע'טענה'ט צום בעל שם טוב: "ווער האט אייך אויסגעזאגט דיין נייעם וועג, מיר האבן אייביג געוואוסט אז מען טאר נישט זוכן קיין נייע וועגן מען דארף נאכגיין די מסורה, ווי אזוי קענט איר קומען מיט נייע זאכן וואס מיר האבן קיינמאל נישט געהערט?!"

דער בעל שם טוב האט אים געענטפערט אז ער האט נישט אויסגעטראפן קיין שום נייע זאכן, ער איז נאר געקומען צוריק ברענגן די פשוטע אמונה וואס איז פארגעסן געווארן במשך דעם שווערן גלות, "איך בין נאר געקומען דערמאנען פאר אידישע קינדער אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און אלעס איז דער אייבערשטער, אלעס וואס טוט זיך אויף דער וועלט האט דער אייבערשטער געמאכט צו דערמאנען אידן אז זיי זאלן צוריק קומען צו אים, און אפילו ווען דו הערסט א טמא'נער גוי רעדן איז דאס אויף עפעס א שליחות פונעם אייבערשטן, דער אייבערשטער האט מיט דעם געוואלט עפעס זאגן."

ווען דער גאון האט געהערט די ווערטער פונעם הייליגן בעל שם טוב איז ער אויפגעטאנצן פון זיין פלאץ און געזאגט: "חס ושלום! חס ושלום!" ווי אזוי קענט איר זאגן אזא זאך, אז א טמא'נער גוי איז א שליח פונעם אייבערשטן?!

אין יענע מינוט האט א גוי וואס פארעכט קליינע צובראכענע זאכן אריינגעקלאפט אויפ'ן טיר פון בעל שם טוב און געפרעגט: "אפֿשר איז דא עפעס צו פארעכטן דא?" דער בעל שם טוב האט אים געענטפערט מיט א שמייכל "קענסט גיין, ביי מיר איז ברוך ה' אלעס פאראכטן, עס איז גארנישט דא צו פארעכטן דא", אבער דער גוי איז נישט געווען צופריין נאר ער האט ווייטער געפרעגט: "אפֿשר איז דער טיש אביסל

צובראכן און איך קען עס פארעכטן?!", זאגט דער בעל שם טוב: "גיין, דער טיש איז ברוך ה' זייער גוט עס איז גארנישט צובראכן", דער גוי פרעגט ווייטער: "אפֿשר איז דער בעט אביסל צובראכן?!", זאגט דער בעל שם טוב: "גיין, דער בעט איז ברוך ה' אויך זייער פֿיין", דער גוי לאזט נישט אפ, ער פרעגט ווייטער: "אבער דאך, קוק גוט איבער, אפֿשר איז דא עפעס וואס מען דארף דא פארעכטן?" דער בעל שם טוב ענטפערט אים ווייטער: "קענסט גיין, איך האב שוין אלעס איבערגעקוקט און אלעס איז ברוך ה' פאראכטן אויפ'ן בעסטן אופן" דער גוי איז זיך אוועקגעגאנגען פון דארט מיט עגמת נפש.

רופט זיך דער בעל שם טוב אן צו דעם גאון וואס האט מיטגעהאלטן די גאנצע מעשה: "איך דאנק און איך לויב דעם אייבערשטן וואס האט מיר צוגעשיקט דעם גוי, ער איז דאך מיין מוסר ספר, ער איז מיר געקומען דערמאנען אז איך זאל מיר נאכאמאל גוט איבערטראכטן אויב איך בין גוט, אויב איך פיר מיר אויף ווי עס דארף צו זיין, און איך האב אים געענטפערט אז ביי מיר איז ברוך ה' אלעס פאראכטן, אבער ער האט נישט אפגעלאזט נאר ער האט געוואלט אז איך זאל גוט איבערקוקן אויב אלעס איז טאקע ווי עס דארף צו זיין, אבער ברוך ה' איך בין אינגאנצן פאראכטן און עס פעלט מיר גארנישט."

דער בעל שם טוב האט אויסגעפירט און געזאגט צום גאון: "יעצט זעט איר דאך קלאר אז דער אייבערשטער קען שיקן א גוי פאר א שליח מיר צו דערמאנען השוכה צו טון!"

דו קענסט נאר דו ווילסט נישט ווען דער גאון האט געהערט די ווערטער פונעם בעל שם טוב האט ער זיך זייער אויפגערעגט און געזאגט: "אלעס קען איך נאך אננעמען פון אייך, וואס איר זאגט אז אלעס איז דער אייבערשטער, און קיין שום זאך געשעט נישט אויף דער וועלט אן דעם אייבערשטן, אבער דאס וואס איר זאגט אז אפילו א טמא'נער גוי קען זיין א שליח פונעם אייבערשטן דאס קען איך נישט אננעמען!"

ענטפערט אים דער בעל שם טוב: "קענען, קענסטו דאס אננעמען, נאר דו ווילסט נישט, אויב דו וועסט ווילן וועסטו קענען!"

אויפן וועג אהיים שטעלט א גוי אפ דעם וואגן פונעם גאון און זאגט וויינענדיג: "אפֿשר קענט איר מיר קומען העלפן, מיין וואגן מיטן פערד האט זיך איבערגעדרייט, אלע פרוכט האבן זיך אויסגעגאסן, ביטע קומט מיר העלפן צוריק אויפצושטעלן דעם וואגן."

זאגט אים דער גאון: "דו זעסט נישט אז איך בין אן אלטער שוואכער מענטש? איך קען דיר נישט העלפן אויפהייבן א וואגן, דער גוי האט זיך אויפגערעגט און געשריגן: "קענען, קענסטו מיר העלפן, נאר דו ווילסט נישט העלפן!" ווען דער גאון האט געהערט די ווערטער האט ער געטראכט צו זיך: "די זעלבע ווערטער האב איך דאך געהערט פונעם בעל שם טוב אפאר מינוט צוריק, יעצט הער איך דאך ממש א שליחות פון הימל דורך א גוי", ער איז געווארן זייער איבערגענומען, ער האט אפגעמאכט אז ער גייט ווארטן ביז עס קומט נאך א וואגן וואס וועט העלפן דעם גוי, און נאכדעם וועט ער גלייך צוריק פארן צום בעל שם טוב, ווייל יעצט האט אים דער אייבערשטער געזאגט דורך דעם גוי אז ער קען יא נאר ער וויל נישט, ממילא קען ער יא גלייבן דעם בעל שם טוב אז אלעס איז דער אייבערשטער.

ער איז גלייך צוריקגעפארן צום בעל שם טוב, דער בעל שם טוב האט שוין געווארט אויף אים אינדרויסן, און אים געזאגט מיט א שמייכל: "ביזט שוין מן הסתם אויך געוואויר געווארן וואס אסאך אנדערע האבן זיך שוין אויסגעלערנט אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, דער גאון איז שוין דאך געבליבן לערנען ביים הייליגן בעל שם טוב און ער איז געווארן פון זיינע גרויסע תלמידים, און שפעטער אויך אויסגעלערנט פאר זיינע תלמידים אז אלעס איז דער אייבערשטער.

די נסיעה קיין ארץ ישראל

דער הייליגער בעל שם טוב האט געזען דארט וואו ער האט געזען און ער האט פארשטאנען די גרויסקייט פונעם הייליגן

צדיק דער אור החיים הקדוש, וואס איז געווען זייער גרויס, ער האט געהערט יעדע נאכט תורה פונעם אייבערשטן אליין, עס פלעגן קומען צו אים אסאך נשמות און ער האט געהאט א קלארע רוח הקודש.

דער בעל שם טוב האט גערעדט זייער גרויס פון אים, ער האט געזאגט אז זיין נשמה איז פון די רוח דאצילות פון דוד המלך און ער, דער בעל שם טוב אליין, קומט פון די נפש דאצילות פון דוד המלך, דערפאר האט דער בעל שם טוב זייער שטארק געוואלט אים טרעפן, ווייל אזוי וועלן זיי צוזאמען קענען אויף אראפ

ברענגן די נשמה דאצילות פון דוד און אויף די חנה און יחידה דאצילות, און אזוי וועט משיח קומען און עס וועט זיין די גאולה, דער בעל שם טוב האט אפגעמאכט אז ער מוז פארן צו ארץ ישראל אים צו טרעפן.

דער הייליגער בעל שם טוב פלעגט זאגן: "ווען איך קום אן ערגעץ אויבן אין הימל טרעף איך שוין דארט דעם ספרדי" מיינענדיג מיט דעם, דעם הייליגן אור החיים הקדוש.

דער הייליגער בעל שם טוב האט געשיקט א בריוו צו זיין שוואגער ר' גרשון קיטעווער זי"ע וואס האט געוואוינט אין ארץ ישראל אז ער זאל פרעגן דעם אור החיים

הקדוש אויב ער זאל פארן אויף ארץ ישראל, דער אור החיים הקדוש האט צוריקגעענטפערט אז עס לוינט זיך נישט אז ער זאל קומען, ווייל עס קען זיין א סכנה, אבער דער בעל שם טוב האט נישט געוואלט ווארטן ביז דער בריוו קומט צוריק, נאר ער האט זיך גלייך ארויסגעלאזט אויפן וועג און ווען דער בריוו איז אנגעקומען איז שוין דער בעל שם טוב געווען אינמיטן וועג.

דער בעל שם טוב האט אפגעמאכט אז ער מוז זיין אין ארץ ישראל פאר יעדע פרייז, ער האט מיטגענומען מיט זיך זיין

טאכטער אדל מיט זיין סופר רבי צבי ז"ל און זיי האבן אנגעהויבן צו פארן פון שטאט צו שטאט פון דארף צו דארף ביז זיי זענען אנגעקומען צו די שטאט אדעס, וואס דארט איז געווען דער בארטן פונעם שווארצן ים, פון דארט האבן זיי גענומען א שיף צו טערקיי און זיי זענען אנגעקומען צו די שטאט אינסטאנבול ממש פאר פסח.

דארט אין אינסטאנבול איז געווען אן הכנסת אורחים, א גרויסע הויז מיט צוויי שטאקן, די אינטערשטע שטאק איז געווען אומזיסט פאר ארימעלייט און ארחי פרחי וואס זענען דארט איינגעשטאנען, און אין

~ שידוכים, שלום בית, און פרנסה ~

די גמרא זאגט (סוטה ב.) קשה וזווגו של אדם בקריעת ים סוף, און אויך (פסחים קח.) קשה פרנסתו של אדם בקריעת ים סוף, א שידוך און פרנסה זענען אזוי שווער ווי קריעת ים סוף.

אין דעם טאג שביעי של פסח, האט דאך דער אייבערשטער געשפאלן דעם ים פאר די אידישע קינדער, קומט אויס אז אין דעם טאג איז זייער מסוגל צו בעמלן פאר די זאכן וואס זענען אזוי שווער ווי קריעת ים סוף, ווייל אין דעם טאג איז דאס דאך געווארן גרינג.

דערפאר דארף א בחור אויסגיין דעם טאג צו מתפלל זיין פאר א גוטע שידוך, און ווער עס האט שוין זוכה געווען חתונה צו האבן דארף מתפלל זיין פאר שלום בית, און אזוי אויך פאר פרנסה בקרוב.

און די תפלות וואס מען בעהט אין דעם היינטיגן טאג, איז זייער שטארק מסוגל צו פועלן אלעס גוטס ביים אייבערשטן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ב' ערך שביעי של פסח)

די אויבערשטע שטאק זענען איינגעשטאנען די חשובע אידן מיט עשירים.

דער בעל שם טוב איז דארט אנגעקומען פלוזלינג מיט זיין טאכטער און מיט זיין תלמוד דער סופר, קיינער האט זיי נישט געקענט, און זיי האבן אויך נישט געהאט קיין שום געלט מיט זיך, ווייל זיי האבן זיך זייער געיאגט ארויסצופארן און זיי האבן זיך גארנישט מיטגענומען, זיי האבן זיך פארלאזט אויפן אייבערשטן אז זיי וועלן שוין בעטן דעם אייבערשטן ווען זיי וועלן עפעס דארפן, און דערפאר האט מען זיי

פלאצירט אין די אונטערשטע שטאק מיט די ארימעלייט.

דעם בעל שם טוב האט גארנישט אינטערעסירט, ער האט געוואוסט אז אלעס איז דער אייבערשטער, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל האבן אויף פסח צו מאכן, און ער האט געגלייבט אז דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, ער איז זיך געגאנגען אין בית המדרש צו לערנען און דאווענען, אבער פאר די טאכטער די צדיקת אדל האט דאס זייער געשטערט, ווייל זיי האבן נישט געהאט קיין איין פרוטה צו קויפן זאכן פאר פסח, און אפילו נישט קיין פרישע וועש לכבוד יום טוב.

עס איז שוין אנגעקומען א

טאג פאר פסח, די צדיקת אדל האט גענומען די איין העמד פון איר טאטן און געגאנגען צום ים עס אויסצוואשן, אז דער בעל שם טוב זאל כאטש האבן א פרישע העמד אויף יום טוב, זי איז געזיצן ביים ים און געוואשן דעם העמד, און אין די זעלבע צייט געוויינט צום אייבערשטן אז זיי זאלן האבן עפעס אויף פסח, אינצווישן איז אנגעקומען א גרויסע ווינט און ארויסגעבלאזן די העמד פון איר הענט, אזוי אז אפילו א העמד האט זי שוין אויך נישט געהאט פאר איר טאטן, זי האט אנגעהויבן זייער צו וויינען און זיך בעטן ביים אייבערשטן: "באשעפער, מיר זענען דא אין א פרעמדע לאנד, מארגן איז שוין פסח און מיר האבן נאכנישט קיין מצות און וויין און אנדערע זאכן אויף יום טוב, און יעצט האב איך שוין פארלוירן די לעצטע העמד אויף, באשעפער העלף מיר!"

אזוי רעדנדיג צום אייבערשטן איז אדורך געפארן א וואגן מיט א פאר-פאלק, א מאן און א ווייב, און זיי זעען ווי א פרוי זיצט און וויינט, האבן זיי אפגעשטעלט דעם וואגן און איר געפרעגט: "ווער ביזטו? און פארן וואס וויינסטו?" האט זי געענטפערט אז זי איז א טאכטער פונעם

בעל שם טוב, און זיי קענען נישט קיינעם דא און זיי האבן גארנישט אויף פסח, און זי זיצט דא און זי בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל זיי העלפן.

די פאר-פאלק זענען געווארן זייער פרייליך ווען זיי האבן געהערט אז זי איז א טאכטער פון בעל שם טוב און זיי האבן איר ארויף גערופן אויפ'ן וואגן, זי איז ארויף געגאנגען, און זיי האבן איר געזאגט אז זי דארף זיך גארנישט זאגן "דער אייבערשטער האט אויסגעהערט דיין תפלה, מיר האבן צוגעגרייט אלע גוטע זאכן פאר יום טוב, עסן און טרינקען און נייע וועש און וואס דו ווילסט, איר וועט האבן א פרייליכן יום טוב, זיי האבן איר ארויפגעברענגט צו די אויבערשטע שטאק פון די הכנסת אורחים, זיי האבן איר געהאלפן ארויפשלעפן אלע זייערע זאכן צו די אויבערשטע שטאק צו זייער שטוב, און זיי האבן צוגעגרייט א הערליכע סדר טיש ווי עס פאסט פאר א קעניג.

דער בעל שם טוב מאכט מופתים

ווער זענען געווען די פאר-פאלק? אין די צייט ווען דער בעל שם טוב איז געווען אין די שטאט מעזעביזש און ער האט אויסגעלערנט פאר יעדן צו רעדן צום אייבערשטן און צוביסלעך האט עס אנגעהויבן אריינצוגיין אין די וועלט, מען האט אנגעהויבן צו שמועסן אז דער בעל שם טוב רעדט נאר פונעם אייבערשטן און א יעדע צרה וואס מען קומט אים דערציילן זאגט ער אז מען זאל נאר בעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער העלפט, און מען זעט גאר גרויסע ישועות ביי אים, קראנקע ווערן געזונט, ארימעלייט באקומען געלט, מענטשן וואס האבן נישט קיין קינדער ווערן געהאלפן, און אזוי ווייטער.

אין די שטאט בערלין די הויפט שטאט פון דייטשלאנד האט געוואוינט א פאר-פאלק א מאן און ווייב וואס זיי זענען געווען זייער גרויסע עשירים, זיי האבן געהאט גרויסע פאלאצן און אסאך געלט, אבער זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער, זיי האבן נישט געוואוסט אז די איינציגסטע עצה איז נאר צו בעטן דעם אייבערשטן, זיי זענען ארומגעלאפן צו אלע גרויסע דאקטורים אבער קיינער האט

זיי נישט געקענט העלפן, אלע דאקטורים האבן זיי געזאגט אז עס איז נישט מעגליך אז זיי זאלן האבן קינדער, און זיי זאלן פארגעסן דערפון, דאס האט זיי זייער געשטערט, זיי זענען געווען זייער טרויעריג.

איינמאל האט צו זיי אריינגעקלאפט א איד נאך צדקה, דער איד האט געזען ווי די פאר-פאלק זענען זייער טרויעריג האט ער זיי געפרעגט: "פארוואס זענט איר אזוי טרויעריג? וואס פעלט אייך דען? איר האט דאך אזויפיל געלט און אדעלכע מעכטיגע פאלאצן?" האבן זיי געענטפערט: "וואס האבן מיר פון די גאנצע געלט, אין די צייט וואס מיר האבן נישט זוכה געווען צו האבן קינדער, און עס איז בכלל נישט מעגליך אז מיר זאלן האבן קינדער", האט זיי דער גבאי צדקה געזאגט: "איר זאלט וויסן אז אין דעם שטעטלע מעזעביזש אין אוקריינע וואוינט א גרויסער צדיק וואס עס איז נישט דא זייניס גלייכן אין די וועלט, ער הייסט רבי ישראל בעל שם טוב און ער מאכט געוואלדיגע מופתים, אסאך אידן זענען שוין געהאלפן געווארן מיט קינדער ביי אים, איך וואלט אייך געראטן אז איר זאלט אריבערפארן צו אים און בעטן א ברכה, ער האט זיי שטארק צוגערעדט אז זיי זאלן פארן, ער האט זיי געזאגט: "וואס קענט איר דען פארלירן? כאפט אייך אריבער און איר וועט געהאלפן ווערן!".

זיי האבן אנגענומען זיינע ווערטער און זיי האבן אפגעמאכט אז זיי גייען פארן צום בעל שם טוב, אבער אזוי ווי עס איז שוין געווען נאנט צו פסח, האבן זיי זיך איינגעפאקט צו עסן פאר א גאנצע פסח מצות, וויין, פיש, און פלייש, און אלעס גוטס, אז אויב זיי בלייבן אינמיטן וועג אויף פסח, זאלן זיי נישט דארפן צוקומען צו קיין מענטשן, נאר פארקערט זיי זאלן נאך קענען געבן פאר אנדערע, און אזוי האבן זיי זיך ארויסגעלאזט אויפן וועג צו מעזעביזש.

נאך א לאנגע שווערע רייזע זענען זיי אנגעקומען צו מעזעביזש, זיי האבן זיך גלייך נאכגעפרעגט ווי דער בעל שם טוב וואוינט, אבער מען האט זיי געזאגט אז דער בעל שם טוב איז די וואך

אנועקגעפארן פון מעזעביזש אויפן וועג צו ארץ ישראל, און מען האט זיי געוויזן דער וועג ווי דער בעל שם טוב איז געפארן, זיי האבן געטראכט אז זיי זענען שוין סיי ווי געפארן אזא לאנגע וועג ביז דא צו באקומען א ברכה פונעם בעל שם טוב, וועלן זיי שוין ווייטער נאכפארן דעם בעל שם טוב כדי אים צו כאפן און באקומען פון אים א ברכה אויף קינדער.

זיי האבן אנגעהויבן צו פארן פון דארף צו דארף פון שטאט צו שטאט, אבער ווי זיי זענען אנגעקומען האט מען זיי געזאגט אז דער בעל שם טוב איז יעצט דא געווען, און ער איז ממש יעצט אוועקגעפארן, לויפט אים נאך וועט איר אים אפשר נאך כאפן, אזוי זענען זיי נאכגעפארן דעם בעל שם טוב א גאנצן צייט ביז זיי זענען אנגעקומען קיין אדעס צום ים, און דארט האט מען זיי געזאגט אז דער בעל שם טוב איז יעצט ארויסגעפארן מיט א שיף קיין טערקיי, זענען זיי גלייך אויף ארויפגעגאנגען אויף א שיף מיט אלע זייערע פעקלעך אויף פסח, און געפארן צו טערקיי, און זיי זענען אנגעקומען אין אינסטאנבול, זיי זענען גלייך צוגעפארן צו די הכנסת אורחים און זיי האבן גענומען א שטוב אויף די אויבערשטע שטאק ווי די עשירים שטייען איין און זיי האבן זיך אויסגעפאקט אויף פסח.

זיי האבן זיך אנגעהויבן נאכצופרעגן ווי דער בעל שם טוב איז, אבער קיינער האט נישט געוואוסט ווער דאס איז, זיי זענען געגאנגען צווישן די ארימעלייט און זיך נאכגעפרעגט אויב איינער האט געזען א אשכנזי'שער חכם פון אויסלאנד אבער קיינער האט זיי נישט געקענט העלפן, ווען עס איז אנגעקומען ערב פסח, זיי זענען שוין גרייט צום יום טוב, האבן זיי זיך ארויסגעלאזט אויף א שפאציר אין שטאט, אפשר דאך וועלן זיי געוואויר ווערן ווי דער בעל שם טוב געפינט זיך, עס קען דאך נישט זיין אז קיינער ווייסט נישט ווי ער איז, און אזוי זענען זיי אנגעקומען צום בארטן פון ים און דארט געטראפן א פרוי וויינען, און זי דערציילט אז זי איז א טאכטער פון בעל שם טוב דערפאר זענען זיי געווארן זייער פרייליך און זיי האבן איר איינגעליידענט אז זי זאל קומען צו זיי

אויף פסח.

די סדר נאכט אין אינסטיטאנבול אדל, די טאכטער פונעם בעל שם טוב, אפילו זי האט געוויינט אז זי האט נישט אויף פסח, אבער זי האט געגלייבט אז דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן זי האט אבער נישט געוואוסט ווי אזוי, אבער דער אייבערשטער האט געהאלפן אז זי האט געטראפן די פאר-פאלק וואס האט זיי אריין גענומען אויף פסח.

דער בעל שם טוב איז ווייטער געווען אין בית המדרש, ער האט זיך בכלל נישט געזארגט, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן, און ער האט געגלייבט אז דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, ער איז געבליבן אין בית המדרש צו מנחה און דערנאך צו מעריב.

נאכן דאווענען האט שוין זיין טאכטער אים אפגעווארט אינדריסן, און אים גלייך געפירט צו די אויבערשטע שטאק אין די הכנסת אורחים ווי עס איז שוין געווען צוגעגרייט א הערליכע סדר טיש, און אלע האבן שוין געווארט אויפן בעל שם טוב, דער בעל שם טוב האט גארנישט געפרעגט נאר ער האט זיך גלייך געזעצט אויבן אן און אנגעהויבן צו פירן דעם סדר מיט גרויס פרייד, ער האט געזאגט די הגדה, און אויף געזאגט אסאך תורה וואס דאס האט גענומען א לאנגע צייט.

ווען מען איז אנגעקומען צו שלחן עורף, האט דער בעל שם טוב אנגעהויבן עסן די סעודה מיט גרויס פרייד, און דעמאלט האט ער זיך אויסגעדרייט צו די פאר-פאלק און זיי געזאגט: "איך ווייס אז איר זענט געקומען דא ווייל איר האט נישט קיין קינדער, דערפאר וואונטש איך אייך אן אז אין דעם זכות וואס איר האט מיר צוגעשטעלט אויף יום טוב וועט איר געהאלפן ווערן מיט א קינד!"

גלייך ווען דער בעל שם טוב האט ארויסגעזאגט די ווערטער איז ער געווארן ווייס ווי די וואנט און ער האט אראפגעלייגט זיין קאפ פאר א שטיק צייט ביז ער איז פלוצלינג אויפגעשפרינגען פון פלאץ מיט פרייד און אויסגערופן: "וועל איך דינען דעם אייבערשטן אן עולם הבא!", און ער האט אנגעהויבן צו טאנצן מיט גרויס פרייד.

זיין טאכטער אדל האט שפעטער געזאגט די פשט דערפון, אז אזוי ווי די פאר-פאלק האט נישט געקענט האבן קיין קינדער, און ווען דער בעל שם טוב האט זיי אנגעוואונטשן אז זיי זאלן האבן א קינד האט געמוזט געשען א גרויסע נס ארויס פון דרך הטבע, דערפאר האט מען אויסגערופן אין הימל אז דער בעל שם טוב האט פארלוירן זיין עולם הבא, ווען דער בעל שם טוב האט דאס געהערט איז ער געווארן זייער דערשראקן, ביז ער האט אפגעמאכט אז ער וועט דינען דעם אייבערשטן אן עולם הבא, און ער האט אנגעהויבן צו טאנצן פאר פרייד אז ער גייט שוין יעצט דינען דעם אייבערשטן אן עולם הבא, נאר פארן אייבערשטן אליין, אבער פארשטייט זיך אז אין דעם זכות האט ער צוריק באקומען זיין גאנצע עולם הבא און נאך מער.

דער בעל שם טוב האט געבענטשט ברכת המזון און ווייטער געפירט דעם סדר ביז מען איז אנגעקומען צו הלל הגדול.

לעושה נפלאות גדולות לכהו

ווען דער בעל שם טוב איז אנגעקומען צו דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לכהו" האט ער אנגעהויבן איבערצוהזרין דעם פסוק איין מאל און נאכאמאל מיט א וויינעדיגע קול, ער איז איבער געגאנגען דעם פסוק אן א שיעור מאל מיט א בעטענדיגע וויינעדיגע ניגון נאכאמאל און נאכאמאל אן א שיעור, ביז צוביסלעך איז דער עושר איינגעשלאפן און אויף זיין ווייב, נאכדעם איז רבי צבי דער סופר אויף איינגעשלאפן און נאכדעם די צדיקת אדל, אבער דער בעל שם טוב גיבט נישט אויף ער זינגט איבער דעם פסוק אן א שיעור מאל.

דער סולטאן פון טערקיי

דער סולטאן, דאס מיינט דער קעניג, פון טערקיי איז געווען זייער א גוטער קעניג ער פלעגט זיך פירן אז פון צייט צו צייט איז ער ארויסגעגאנגען פון זיין פאלאץ פארשטעלט ווי א פשוטער מענטש און ער האט זיך ארום געדרייט צווישן מענטשן און געזען וואס עס פעלט פאר זיינע מענטשן, דערנאך איז ער אהיימגעגאנגען און זיי ארויסגעהאלפן, פאר איינעם האט ער געשיקט געלט, פאר

איינעם א דאקטער, און אזוי ווייטער, און קיינער האט נישט געוואוסט פון ווי ער ווייסט וואס עס פעלט פאר יעדן. ער האט זיך אזוי געפירט יארן לאנג, ביז איינמאל ווען ער איז אזוי ארום געגאנגען פארשטעלטהייט האבן אים רויבערס געכאפט, זיי האבן נישט געוואוסט אז ער איז דער קעניג, זיי האבן אים סתם אזוי געכאפט און צוגענומען זיין געלט, און דערנאך האבן זיי אים געוואלט הרגענען.

דער קעניג האט זיך געוואנדן צו זיי און געזאגט: "עס איז א שאד אז איר זאלט מיר הרגענען ווייל איר קענט מאכן פון מיר אסאך געלט, איך בין א גרויסער מומחה אין מאכן טעפיקער (קארפעטס), איך קען מאכן זייער שיינע טעפיקער, און די טעפיקער קענט איר פארקויפן און פון דעם מאכן אסאך געלט", דער פלאן איז געפאלן פאר די רויבערס און זיי האבן אים געטראגן צו זייער באהעלטעניש און אים געברענגט די זאכן וואס ער האט געדארפט דערפאר, און ער האט אנגעהויבן צו מאכן טעפיקער.

אינצווישן איז געווארן א גרויסע טומל אין שטאט אז דער קעניג איז פארלוירן, מען האט אים ארום געזוכט, אבער מען האט אים נישט געקענט טרעפן, ווי דער ערד וואלט אים איינגעשלינגען.

ווען דער קעניג האט געענדיגט מאכן דעם ערשטן טעפיק, האט ער אונטערגעשריבן אין דער זייט די ערשטע אות פון זיין נאמען, ער האט גערופן די רויבערס און ער האט זיי געזאגט: "נעמט דעם טעפיק און גייט צו דעם אידישן וויין סוחר און איר זאלט עס אים פארקויפן נאר פאר גאר טייער געלט, איר זאלט נישט מסכים זיין עס צו פארקויפן פאר א ביליגערע פרייז בשום אופן.

דער מענטש צו וועם דער קעניג האט געשיקט איז געווען א איד וואס האט געהאנדלט מיט וויין און ער פלעגט צושטעלן די וויין פארן קעניג'ס פאלאץ, און ער איז געווען זייער גוט מיטן קעניג.

די רויבערס זענען ארויס מיט דעם טעפיק זיי האבן עס פרוכירט צו פארקויפן קודם אויף אנדערע פלעצער אבער קיינער האט עס נישט געוואלט אפקויפן פאר אזא

טייערע פרייז ווייל עס איז נישט געווען ווערט אזויפיל, ביז זיי זענען אנגעקומען צו דעם וויין סוחר און האבן אים אנגעטראגן צו קויפן דעם טעפיף פאר טייער געלט, דער סוחר האט זיך זייער געוואונדערט פארנוואס זיי בעטן אזוי סאך געלט ער האט פארטראכט דעם טעפיף און באמערקט ווי אין די זייט איז אוינטערגעשריבן די ערשטע אות פונעם קעניג'ס נאמען ער האט שוין געהאט געהערט אז דער קעניג איז פארלוירן, איז אים איינגעפאלן אפער האט דער טעפיף

עפעס צו טון מיט דעם, ער האט געזאגט פאר די רויבערס: "איך זע אז דאס איז זייער א גוטע טעפיף און איך בין גרייט עס אפצוקויפן פאר טייער געלט און איך וויל אז איר זאלט מיר ברענגן נאך אסאך פון די סארט טעפיכער. די רויבערס זענען צוריקגעגאנגען צו זייער געפאנגענעם, דער קעניג, און אים דערציילט אז זיי האבן מצליח געווען, דער וויין סוחר האט עס אפגעקויפט פאר טייער געלט און ער דארף נאך פון די סארט, דער קעניג האט זיך געפריידט און אנגעהויבן צו מאכן נאך אסאך פון די טעפיכער און יעדעס מאל האט ער אריין געשריבן נאך איין אות פון זיין נאמען.

עס איז נישט אריבער א לאנגע צייט און דער וויין סוחר האט געכאפט וואס דא גייט פאר אז דער קעניג איז געפאנגען ביי די מענטשן וואס קומען אים פארקויפן די טעפיכער, ער האט עס שנעל איבערגעגעבן פאר די פאליס און זיי זענען שטילערהייט נאכגעגאנגען די רויבערס ביז מען האט געכאפט זייער באהעלטעניש און דארט האבן זיי געטראפן דעם קעניג און אים באפרייט. גלייך נאכדעם האט דער קעניג געלאזט רופן דעם וויין סוחר און זיך זייער שטארק באדאנקט פאר אים פארן ראטעווען זיין

לעבן, און ער האט אים געפרעגט: "זאג מיר וואס איך קען דיר באצאלן פאר די גרויסע טובה וואס דו האסט מיר געטון אז דו האסט געראטעוועט מיין לעבן?" דער וויין סוחר האט געענטפערט פארן קעניג: "איך דארף גארנישט, איך האב ברוך ה' פון אלעם גוטן, איין טובה וויל איך נאר בעטן פונעם קעניג אז איך זאל באקומען א 'רשות-צעטל' אז ווען איך וויל קען איך אריינקומען אינעם קעניג'ס פאלאץ, איך וועל קיינמאל נישט דארפן זיך איינמעלדן פון פאראויס.

די רשות צעטל פונעם קעניג אריינצוגיין ווען ער וויל אין קעניג'ס פאלאץ. דער נייער קעניג האט זיך שוין נישט געהאלטן אזוי נאנט מיט דעם נייעם וויין סוחר אבער די מאמע פונעם קעניג האט זיך יא נאנט געהאלטן מיט די משפחה פונעם וויין סוחר וואס האט געראטעוועט איר מאן.

פארטרייבן די אידן

דער נייער קעניג האט געהאט אן עצה-געבער א גרויסער רשע וואס האט זייער פיינט געהאט אידן, ער איז געווען א קריסט, אבער אזוי ווי זענע צייט האבן אין טערקיי געוואוינט נאר מוסלימענער און די מוסלימענער האבן פיינט די קריסטן, דערפאר האט זיך דער עצה-געבער פארשטעלט ווי א מוסלימענער ער האט נישט אויסגעזאגט אז ער איז א קריסט.

דער עצה-געבער פלעגט אייביג אנרעדן דעם קעניג קעגן אידן, ביז זיינע ווערטער האבן אנגעהויבן אריין צו גיין אינעם קעניג'ס קאפ, און ער האט אויך אנגעהויבן פיינט צו האבן אידן, ביז זיי האבן אפגעמאכט צווישן זיך אז זיי גייען ארויסטרייבן אלע אידן פון אינסטאנבול, זיי האבן אפגעשמועסט אז זיי גייען דאס טון אינעם ערשטן טאג פסח אינדערפרי, מען וועט פלוצלינג אויסרופן אז אלע אידן מוזן שוין פארלאזן אינסטאנבול און איבערלאזן זייער גאנצע פארמעגן, ווער עס וועט נישט פאלגן וועט מען הרג'ען, דער עצה-געבער מיטן קעניג האבן זיך דאס שטילערהייט אפגעשמועסט און נאר זיי ביידע האבן געוואוסט פון דעם.

דער חלום פסח ביינאכט

יענעם סדר נאכט, א נאכט פאר מען האט געדארפט אויספירן די ביטערע גזירה, דער זון פונעם וויין סוחר גייט שלאפן נאכן סדר, און ער חלומ'ט ווי זיין

~ איך וויל הערן דיין קול ~

דער מדרש זאגט (שמות רבה כא, ה) אז ווען די אידן האבן געארבעט שווער אין מצרים, די מצרים האבן זיי געפייניגט, האבן זיי אויפגעהויבן די אויגן צום אייבערשטן, און געשריגן צו אים, און דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן און ארויסגענומען פון מצרים מיט זיין שטארקע האנט, אבער נאכדעם וואס זיי זענען ארויס, האבן זיי שוין נישט גערעדט צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער האט דאך געוואלט הערן זייער קול נאכאמאל, וואס האט ער געטוהן? ער האט אנגערייזט פרעה אז ער זאל זיי נאכלויפן, און אזוי האבן זיי ווייטער געשריגן צום אייבערשטן. זעהט מען פון דעם א געוואלדיגע התחזקות פאר יעדן איד, אז אלע צרות וואס א מענטש האט איז נאר ווייל דער אייבערשטער וויל הערן זיין קול, און ווי נאר ער וועט עפענען די מויל און רעדן צום אייבערשטן וועט ער געהאלפן ווערן. ווען א מענטש האט אביסל שלכל און ישוב הדעת, קען ער זיך איינשפארן אסאך צרות, ער הייבט שוין אן צו רעדן צום אייבערשטן, ער ווארט נישט ביז די צרות קומען, ער נאנקט און ער לויבט דעם אייבערשטן אויף די גומע זאכן וואס ער האט, און אזוי דארף ער נישט באקומען קיין צרות צו עפענען זיין מויל צום אייבערשטן.

(שיחות מוהר"א ש חלק מ"ז ערך שביעי של פסח)

דער קעניג האט מספים געווען און אים געגעבן א צעטל אז ער און זיינע קינדער ביז אייביג קענען שטענדיג אריינקומען אין פאלאץ, און אפילו נאכדעם וואס דער קעניג וועט שטארבן וועלן זיי אייביג קענען אריינקומען אינעם קעניג'ס פאלאץ ווען זיי ווילן בייטאג צו ביינאכט.

יארן זענען אריבער, דער קעניג איז געשטארבן און זיין זון האט אים איבערגענומען, דער וויין סוחר איז אויך געשטארבן און זיין זון האט איבערגענומען די וויין געשעפט און אויך

טאטע קומט צו אים און זאגט אים: "מיין קינד זאלסט וויסן אז עס הענגט א ביטערע גזירה אויף די שטאט, דער קעניג וויל מארגן ארויסטרייבן אלע אידן, גיי שנעל נעם דעם רשות צעטל וואס דו האסט אריינצוגיין אין קעניג'ס פאלאץ, לויף שנעל צום פאלאץ, קודם זאלסטו גיין צו די מאמע פונעם קעניג, און דערצייל איר די גאנצע מעשה, און צוזאמען זאלט איר גיין צום קעניג און זיך פעטן ביי אים ער זאל אפרופן די גזירה, זאלסט זאגן פארן קעניג אז ער זאל וויסן אז זיין עצה-געבער מיינט גארנישט זיין טובה ווייל ער איז באמת א באהאלטענער קריסט, און אויב ער וועט שיקן סאלדאטן יעצט אינמיטן די נאכט צו דעם עצה-געבער וועט מען זען ווי ער שלאפט מיט א גרויסן צלם העכער זיין קאפ.

דער זון פונעם וויין סוחר האט געטראכט צו זיך עס איז דאך נאר א חלום, און ער איז זיך ווייטער געשלאפן, אבער ווען דער חלום האט זיך איבערגע'חזרט אסאך מאל האט ער זיך דערשראקן און ער האט אפגעמאכט אז ער גייט צום קעניג.

געזאגט און געטון, ער האט גענומען דעם רשות צעטל און ער איז געלאפן צום קעניג אינמיטן די נאכט, אויפן וועג צום פאלאץ איז ער אדורך געגאנגען די הכנסת אורחים און ער הערט ארויס פון פענסטער ווי איינער זינגט מיט א וויינעדיגע קול דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לבדו" איינמאל און נאכאמאל, דער סוחר טראכט צו זיך: "ווען דער איד זאל וויסן וואסערע גרויסע ניסים מיר דארפן יעצט, וואלט ער זיך גארנישט אזוי אונטער געזינגען" און ער איז זיך ווייטער געגאנגען צום פאלאץ.

די רשות צעטל וואס ער האט געהאט האט אים געעפענט אלע טירן און טויערן, קודם איז ער געגאנגען צו די מאמע פונעם קעניג אזוי ווי זיין טאטע האט אים געהייסן, ער האט איר אויפגעוועקט פון שלאף און געוויינט פאר איר זי זאל רחמנות האבן אויף די אידן, ער האט איז דערציילט אלעס וואס זיין טאטע האט אים געזאגט אין חלום, זי - די מאמע - וואס האט שטארק מכיר טובה געווען פאר דעם וויין סוחר, האט אים צוגעזאגט אז זי וועט גיין מיט אים צום קעניג און אים

פעטן מבטל צו זיין די שלעכטע גזירה. צוזאמען זענען זיי געגאנגען צום קעניג און אים אויפגעוועקט, די מאמע האט זיך געבעטן ביי אים אז ער זאל אפרופן די גזירה, דער איד דער וויין סוחר האט נאך צוגעלייגט און געזאגט צום קעניג: "דער עצה-געבער וואס האט דיר איינגערעדט אז די אידן זענען נישט גוט איז גאר נישט קיין מוסלימענער ער איז א באהאלטענער קריסט און אויב דו וועסט יעצט שיקן מיליטער צו זיין הויז וועט מען זען ווי ער שלאפט מיט א גרויסע צלם העכער זיך. דאס האט שוין זייער אויפגערגעט דעם קעניג, "דער עצה-געבער אויף וועם ער האט זיך אזוי שטארק פארלאזט איז גאר א באהאלטענער קריסט?!" ער האט גלייך געשיקט סאלדאטן צו דעם עצה-געבערס הויז צו זען אויב עס איז אמת, און ווען די סאלדאטן זענען אנגעקומען צו זיין הויז האבן זיי טאקע געזען ווי ער שלאפט מיט א צלם, דאס האט זיי אזוי שטארק אויפגערגעט, ווייל די מוסלימענער האבן זייער פיינט די קריסטן, אז זיי האבן אים גלייך אראפגעהאקט דעם קאפ נאך אינמיטן שלאף, פארשטייט זיך אז די גזירה איז גלייך בטל געווארן, און דער וויין סוחר איז צוריק אהיים געגאנגען פרייליכעהייט.

אויפן וועג אהיים איז ער נאכאמאל דורך געגאנגען די הכנסת אורחים און ער הערט ווי דער איד זינגט נאך אלץ דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לבדו", אבער דאס מאל מיט א פרייליכער ניגון, עס איז אים געווען אינטערעסאנט די גאנצע זאך, ער האט זיך ווייטער אהיים שפאצירט.

פסח אינדערפרי ווען מען איז געגאנגען אין שוהל, איז דער וויין סוחר ארויף אויפ'ן בימה און געבעטן רשות צו זאגן עטליכע ווערטער, ער האט דערציילט די גרויסע נס וואס דער אייבערשטער האט מיט זיי געטון די נאכט, און ער האט אויך צוגעלייגט אן אינטערעסאנטע זאך וואס ער האט געהערט ווי א איד זינגט קודם דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לבדו" מיט א וויינעדיגע ניגון און דערנאך מיט א לעבעדיגע ניגון. ווען מען האט זיך נאכגעפרעגט איז

מען געוואויר געווארן אז דאס איז געווען דער בעל שם טוב, און אזוי איז זיין הייליגע נאמען פארשפרייט געווארן ביי די אידן אין אינסטאנבול.

א שטורעם ווינט אויפן ים

נאך די ערשטע טעג יום טוב האבן די פאר-פאלק זיך געזענגט פונעם בעל שם טוב, זיי האבן אים געפרעגט: "מיט וואס קענען מיר אייך באצאלן פאר די ברכה וואס איר האט אונז אנגעוואונטשן מיר זאלן זוכה זיין צו האבן קינדער?" דער בעל שם טוב האט זיי געזאגט אז ער דארף גארנישט, נאר אז זיי זאלן אים קויפן דריי זיץן אויף א שיף צו ארץ ישראל, זיי האבן זיך געפריידט דאס צו טון און זיי האבן געטראפן א שיף וואס פארט אין חול המועד צו די שטאט יפו אין ארץ ישראל, זיי האבן גלייך געדווגען דריי פלעצער פארן בעל שם טוב, פאר זיין טאכטער אדל און פאר דעם סופר רבי צבי.

חול המועד זענען זיי דריי ארויף אויפן שיף אין אנגעהויבן פארן אויפן וועג צו ארץ ישראל, אינמיטן וועג האט דער ים אנגעהויבן זיך צו ווארפן און שטורמען, עס איז געווארן א געפערליכע שטורעם ווינד און עס האט אויסגעזען אז די שיף וועט זיך צוברעכן און אלע וועלן אריינפאלן אין ים, דער קאפיטאן האט געהייסן פאר יעדן אריינצווארפן אלע פעקלעך אין ים גרינגער צו מאכן דעם שיף אבער עס האט גארנישט געהאלפן, די שיף האט געהאלטן ביים איינזינקען.

דער בעל שם טוב האט געוואוסט אז דער שטורעם ווינד איז צוליב אים, און אז ער האט צוויי ברירות, אדער אריין צו ווארפן אין ים זיינע הייליגע שריפטן וואס ער האט געהאט מיט זיך, (עס איז דא וואס זאגן אז דאס איז געווען דער ספר תהלים געשריבן דורך דוד המלך אליין, און עס איז דא וואס זאגן אז דאס איז געווען געשריבענע תורות וואס דער בעל שם טוב האט באקומען פון א באהאלטענעם צדיק רבי אדם בעל שם) אדער דארף זיין טאכטער אדל אריינפאלן אין ים.

דער בעל שם טוב האט ענדערשט געוואלט טון די צווייטע וועג, ווייל ער האט געוואוסט אז זיין טאכטער אדל די צדיקת וועט זיכער געראטעוועט ווערן,

און אפֿשר אזוי וועט ער קענען אַנקומען קיין אַרץ ישׂראל, אָבער אַדל האט אים געזאָגט אז ער זאל ענדערשט אַרייַנוואַרפֿן די הייליגע ספֿרים וואס ער האט מיט זיך, ווייל פון איר וועט אַרויסקומען אַ קינד וואס וועט שרייבן שפֿענערע און בעסערע ספֿרים פון דעם, דער בעל שם טוב האט טאקע אזוי געטון ער האט אַרייַנגעוואַרפֿן די הייליגע שריפֿטן, און דער ים האט זיך אָפֿגעשטילט, דאס האט פֿאסירט אין שביעי של פסח און דעמאלט זענען זיי געראטעוועט געווארן פון אַ זיכערע טויט.

דער קינד פון וואס אַדל האט גערעדט, האט זי געמיינט מיט דעם דעם הייליגן רבי'ן, ווייל ווי באקאנט האט אַדל געהאט צוויי זוהן און איין טאכטער, די צוויי זוהן די צדיקים רבי ברוך פון מעזעביזש זי"ע און רבי אפרים פון סדילקוב זי"ע דער בעל דגל מחנה אפרים האבן ביידע נישט איבער געלאזט צופיל ספֿרים אָבער די טאכטער פיגא האט געבוירן דעם הייליגן רבי'ן וואס האט איבער געלאזט אסאך ספֿרים, וואונדערליכע ספֿרים וואס ביז היינט זענען זיך נאך אלע אידן מחי' מיט דעם, און דאס האט אַדל געמיינט, און דערפֿאר פֿיך זיך אַנשי שלומינו פרסלביע חסידים צו מאַכן אַ גרויסע סעודה אַחרון של פסח, ווייל דעמאלט איז די צדיקת אַדל געראטעוועט געווארן און דורך דעם איז דער הייליגער רבי געבוירן געווארן.

געפֿאנגען ביי די רויבערס

די שטורעם ווינד האט זיך טאקע אָפֿגעשטילט אָבער די שיף איז פֿארשלעפט געווארן ערגעץ ביי אַ פֿארטן פון אַן אינזל, דאָרט אויפֿן אינזל האבן געוואוינט רויבערס וואס זענען געווען מענטשן פֿרעסערס, אזוי ווי די רויבערס האבן געזען ווי אַ שיף איז דאָרט אָנגעקומען, זענען זיי גלייך ארויף אויפֿן שיף און געכאפט אלע מענטשן, געבינדען הענט און פֿיס, און גלייך גענומען זיך אויסשארפֿן די מעסערס צו שחטן די מענטשן און זיי אויפֿעסן.

דער בעל שם טוב איז געליגן אויפֿן פֿלאַר געבינדען הענט און פֿיס געבן זיין תּלמיד רבי צבי דער סופֿר וואס איז אויך געווען געבינדען, רבי צבי פֿרעגט פון זיין

רבי'ן דעם בעל שם טוב: "רבי וואס טוען מיר דא? ווי אזוי גייצן מיר ארויס פון געענטפֿערט: "איך ווייס נישט, איך געדענקט גארנישט, אפֿשר געדענקסטו עפעס?" רבי צבי האט געענטפֿערט: "איך געדענק איך גארנישט, נאר די אלף בית געדענק איך", דער בעל שם טוב האט אים געזאָגט: "זייער גוט, הייב אָן צו זאָגן די א-ב" רבי צבי האט אָנגעהויבן צו זאָגן און דער בעל שם טוב האט נאכגעזאָגט יעדע אות.

ווען זיי האבן געענדיגט די א-ב האט זיך דער הייליגער בעל שם טוב צוריק אלעס דערמאָנט, און ער האט גלייך אָנגעהויבן צו בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זיי אַרויסקראַטעווען, און דער אייבערשטער האט געהאלפֿן אז מען האט געהערט הויך פייפֿן פון שיפֿן וואס קומען אָן, אָדער פייפֿן פון רייטערס וואס קומען צו פֿארן, ווען די מענטשן פֿרעסערס האבן דאס געהערט האבן זיי זיך דערשראָקן, און אַנטלאָפֿן פון דאָרט, און אזוי זענען זיי די צווייטע מאל געראטעוועט געווארן פון טויט.

די סוד פון די אותיות

מוהרא"ש איז מסביר ווי אזוי זיי זענען געראטעוועט געווארן דורך די אותיות, ווייל אלע ווערטער זענען דאך צוזאם געשטעלט פון אותיות, און דאס איז די עצה פֿאר אַ יעדע פֿראַבלעם אז מען זאל רעדן ווערטער צום אייבערשטן מען זאל בעטן דעם אייבערשטן אויף אידיש אלעס וואס מען דאָרף און אזוי וועט מען זיכער געהאלפֿן ווערן.

און אויב ווייכט מען נישט וואס צו רעדן צום אייבערשטן קען מען ניצן די אותיות דורך דעם צו רעדן צום אייבערשטן, מען גייט לויט די א-ב, לְמִשָּׁל: א - אויגן, מען זאל האבן הייליגע אויגן, די אויגן זאל נישט וויי טון, אַמוּנָה - מען זאל זוכה זיין אַרייַנצונעמען אורחים, ב' - בנים, מען זאל האבן געוונטע ערליכע קינדער, ג' - געלט מען זאל האבן אסאך געלט גרינגערהייט, און אזוי ווייטער בעט יעדער דעם אייבערשטן די זאכן וואס מען

דאָרף לויט די א-ב.

צוריק אַהיים

ווען דער בעל שם טוב האט געזען וואס עס איז געשען, און ער האט פֿארשטאנען אז די גאנצע שטורעם ווינד איז נאר געשען וועגן אים, האט ער אָפֿגעמאַכט אז ער גייט צוריק אַהיים פֿארן, עס זעט אויס אז עס איז נאך נישט געקומען די ריכטיגע צייט, און ער דאָרף זיך נישט עקשענען יעצט צו גיין אויף אַרץ ישׂראל, זיי זענען צוריק ארויף אויפֿן שיף, עס איז געקומען אַ שטאַרקע ווינד וואס האט זיי גלייך געטראָגן צוריק אויף טערקיי און ביז עטליכע שעה זענען זיי געווען צוריק אין טערקיי, פון דאָרט איז דער הייליגער בעל שם טוב אַהיים געפֿארן, און ער איז מער נישט געפֿארן אויף אַרץ ישׂראל.

שלום

דער גרויסער נס איז געשען אַחרון של פסח, און אלץ זכר צו דעם מאַכן אלע חסידישע אידן אַ גרויסע סעודה אים אַחרון של פסח און מען פֿריידט זיך צום גרויסן נס, און מען רופֿט די סעודה "דעם בעל שם טוב'ס סעודה", אַנדערע רופֿן דאס "משיח'ס סעודה", ווייל דער הייליגע בעל שם טוב איז געראטעוועט געווארן דורך די א-ב וואס דאס ניצט מען צו בעטן דעם אייבערשטן אזוי ווי אויבנדערמאָנט, און דער רבי האט געזאָגט אז משיח וועט אייננעמען די גאנצע וועלט דורך תּפֿלה, אז ער וועט אויסלערנען פֿאר יעדן צו רעדן צום אייבערשטן, דערפֿאר ווערט עס אָנגערופֿן משיח'ס סעודה, ווייל דאס וועט משיח אויסלערנען פֿאר די גאנצע וועלט, און ווי וואויל און ווי גוט איז פֿאר דעם וואס טוט שוין יעצט דאס וואס משיח וועט אויסלערנען, ער רעדט שוין צום אייבערשטן וועט אים זיכער גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

קוואל פון חיזוק (פרוע) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 קאנאדא 438-320-9090 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 438-300-8080 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

BreslevCenter.com